ספר שושנה — ספר שושנה

איש היה בעיר בבל ושמו יהויקים:

ויקח לו אשה שושנה בת חלקיהו והיא היתה יפת תאר ויראת אלהים:

כי אבותיה היו ישרי לב וידריכוה בדרכי תורת משה:

ויהויקים היה עשיר מאד ויהי לו כרם חמד אצל ביתו וכל התאספו אליו כי נכבד היה מכל אנשי העיר:

ויהי בשנה ההיא ויקימו שנים מזקני העיר לשופטים על העם:

והם היו מן האנשים אשר אמר יי עליהם מבבל יצאה הרעה ומזקניה שפטי העם:

ויבאו מדי יום ביומו אל בית יהויקים וכי היה לאיש דבר בא אליהם:

ויהי בעת הצהרים וכל איש הלך לדרכו ותלך שושנה לשוח בכרם בעלה:

ויראו הזקנים את האשה מתהלכת יום יום בכרם ויתאוו תאווה:

וייהפך לבבם ותחת נשוא מרום עיניהם נשאו את עיניהם אליה ולא זכרו תורת ה ומשפטו:

וגם כי חיצי התשוקה נחתו בלבב שניהם לא גילו את אהבתם איש אל אחיו כי התבוששו וכל אחד חשב לחללה:

וישקדו יום יום על דלתי הכרם ללכת אחריהם ולהביט אליה:

ויאמרו איש אל רעו נשובה נא אל בתינו כי קרבה העת לאכול בצהרים:

ויהי אחרי לכתם ואחרי היפרדם איש מעל אחיו ויפן כל אחד וישב אל הכרם וימצאו שניהם יחדיו:

וכאשר שאלו איש את אחיו לאמור מה זאת ויתוודו את תשוקתם הרעה ויועצו יחדיו וישימו מועד לארוב לה בהיותה לבדה:

ויהי היום והם במארב ותבוא שושנה כדרכה לרחוץ בכרם כחום היום ושתי נערותיה איתה:

ואיש לא היה בכרם זולתי שני הזקנים אשר התחבאו לארוב לה:

ותאמר שושנה אל נערותיה קחנה לי שמן ובורית וסגורנה הכרם עד כלותי לרחוץ:

ותעשינה הנערות כאשר בקשה ותסגורנה הדלת בעדה:

ולא ראו את האנשים כי התחבאו:

הנה הלכו והנה שני הזקנים הגיחו מן המחבוא וירוצו אל שושנה ויאמרו:

הנה הכרם נעול ואין פה איש לראות ונפשנו חשקה בך לכן הבה נא ונבוא אליך:

ואם מאן תמאני לשמוע בקולנו העד נעיד עליך כי ראינו איש עמך בכרם ולכן שלחת את הנערות מאיתך:

ותאנח שושנה ותאמר אויה לי כי צר ומצקו סבבוני יחד:

אם אעשה את חפצם בת מות אנוכי ואם אחדל מי יצילני מידם:

אפס טוב לי לנפול בניקיון כפי בידי אדם מחטוא לאלוהים:

ותשא שושנה את קולה ותצעק ויצעקו גם הזקנים לקראתה:

וירוץ האחד אל הדלת ויפתח:

ואנשי הבית שמעו את קול צעקתה וירוצו אל הכרם לראות מה זה נעשה:

ויהי כי הוציאו הזקנים עליה את דיבתם רעה ויתבוששו העבדים כי מיום היוולדה לא נשמע כזאת עליהָ:

ויהי ממחרת בהיקבץ העם בית יהויקים בעלה ויבוא גם שני הזקנים ויוציאו עליה שם רע למען שפוט אותה משפט מוות:

ויאמרו אל העם שלחו נא והגישו את שושנה בת חלקיהו אשת יהויקים אלינו:

וישלחו אליה להביאה ותבוא היא ואבותיה עם בניהם וכל משפחתה:

ושושנה הייתה טובת מראה רכה וענוגה:

ויצוו הרשעים האלה להסיר הצעיף מעל פניה למען התענג עוד בהוד מראיה:

וכל מודָעֶיהָ וכל הניצבים עליה בכו בְּכי גדול מאוד:

ויקומו שני הזקנים ויתייצבו בקרב העם וישימו את ידיהם על ראש שושנה:

והיא בכתה במר נפשה ותישא עיניה השמימה כי בטח לִבָּה בה':

ויענו הזקנים ויאמרו הנה התהלכנו שנינו בכרם ותבוא שושנה ושתי נערותיה איתה:

ואחרי כן שלחה את הנערות מפניה ואת הכרם סגרה:

ויגש אליה עלם אשר נחבא בגן וישכב עמה:

ויהי כי ראינו בפינת הגן את הנבלה הזאת וקרבנו אליה והנה היא שוכבת בחיקו:

אפס לא היה לאל ידנו לתפוש את העלם כי חזק היה ממנו ויפתח הדלת וימלט:

ויהי כי החזקנו בה ושאלנוָה לאמור מי הוא העלם ותמאן להשיב לנו דבר:

ועתה עדים אנחנו בדבר הזה:

ויאמן העם אל דברי הזקנים השופטים וישפטו אותה משפט מוות:

ותזעק שושנה בצרת נפשה ותאמר:

יי אלוהים לך נגלו כל תעלומות וחדשות אתה יודע בטרם תצמחנה:

ידעת גם ידעת כי אין בפיהם נכונה וכי שקר העידו עלי:

ועתה הנני הולכת למות גם כי ניקיתי מן הפשע אשר בדו מלִבָּם הרע:

וישמע אלוהים את נאקתה וייעתר לה:

היא מוצאת למות וה' העיר את רוח נער רך ושמו דניאל ויישא את קולו ויאמר:

נקי אנוכי מן הדם אשר יישפך:

ויפן כל העם וישאלוהו מה זה הדבר אשר דיברת?:

ויתייצב דניאל בקרב העם ויאמר:

שמעו נא בני ישראל הסכלתם עשה להרשיע בת ישראל בטרם חקרתם ודרשתם הדבר:

שובו נא אל בית המשפט וראיתם כי שקר ענו בה האנשים האלה וימהרו כל העם וישובו:

ויאמרו הזקנים אל דניאל שב נא בתוכנו והַשכילֵנו אתה אם שָׂמְךָ אלוהים לאיש מוכיח ושופט:

ויען דניאל ויאמר יייפרדו נא שני העדים איש מעל אחיו ואשאל איש איש לבדו:

ויהי אחרי היפרדם ויקרא לראשון ויאמר אליו: הזקן בימים ובפשעים כעת יחולו על ראשך:

דע נא כי משפט עוול שפטת והצדקת את הרשע והרשעת את הצדיק אף כי אמר אלוהים "ונקי וצדיק אל תהרוג":

ועתה אם ראיתָ את אשר דברת הגד לי את שם העץ אשר מצאת שניהם תחתיו. ויען ויאמר תחת אַלָה:

ויאמר דניאל יִתָּנְךָ ה' לאלה ומלאכו יצווה לָךְ להכריתֶךָ:

וישלח אותו מעל פניו ויצַו להגיש את השני ויאמר אליו בן כנעני אתה ולא בן יהודי:

הן יְפִי האישה השיאך ורוח זונים הפך לִבֶּךָ:

ככה היו מעשיכם כל הימים לזנות את בנות ישראל ומִיֶראָתָן אתכם הִטיתֶם אותן לכל חֶפציכם:

זולתי בת יהודה הזאת אשר לא שמעה לקול תַזנוּתֶךָ:

ועתה הגד לי את שם העץ אשר ראית שניהם תחתיו ויען ויאמר תחת אלון:

ויאמר דניאל השקר יכסה פניך קָלון רָאה כי מלאך ה' ינופף חרבו עליך להשחיתֶךָ:

וישמע כל העם ויישאו את קולם להודות לה' המושיע לכל המייחלים לחסדו:

ויקומו כולם על שני הזקנים אשר נלכדו באִמרֵי פיהֶם על יד דניאל כי שקר ענו בשושנה:

ויעשו להם כמשפט תורת משה "ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו":

ויהרגו אותם וינצלו ביום ההוא מִשפוֹך דם נקי בישראל:

וחלקיהו ואשתו נתנו שבח והלל לה' על דבר בְּתם כי לא נמצא בָּהּ עֶרוַת דָּבָר:

וכן עשה יהויקים בעלה וכל משפחתו:

ויהי דניאל גדול ויקר בעיני העם מיום ההוא והלאה עד יום מותו: